

2. Đến để ở lại với Ngài

Khi Chúa Giêsu nhìn đám đông với lòng thương xót, vì họ giống như những con chiên lạc không có mục tử (x. Mt 9,36), thì Ngài như nghĩ đến sự mất phương hướng của tâm hồn con người. Ngài thấy rằng những tâm hồn đó không biết định hướng khát khao của nó, không còn biết mình muốn gì, không còn nhận thức được điều mình thực sự khao khát. Giống như trẻ con, họ nói: "Con muốn, con muốn, con muốn...", nhưng không biết mình thực sự muốn ai hay muốn gì.

Chúa Giêsu biết rõ rằng tất cả mọi tâm hồn đều khao khát Ngài, được tạo dựng để gặp gỡ và ở với Ngài. Nhưng làm thế nào để có thể giúp đám đông nhân loại rộng lớn đến được với Ngài, để đón nhận nơi Ngài niềm vui trọn vẹn của tâm hồn? Ngài không đặt ra rào cản nào giữa tâm hồn con người và sự hiện diện của Ngài. Ngài kêu gọi tất cả mọi người: "Hãy đến với Ta, hãy tất cả những ai đang mệt mỏi và mang gánh nặng, Ta sẽ cho các ngươi được nghỉ ngơi!" (Mt 11,28).

Thật nhiệm mầu! Toàn bộ đám đông đều ở đó trong sa mạc với Chúa Giêsu, khát khao lời và phép lạ của Ngài, nhưng Chúa Giêsu thấy trong sự khao khát của họ, có một sự xa cách giữa những gì Ngài ban và chính Ngài. Vì thế, Ngài thấy họ như những con chiên lạc không có mục tử. Đó là lý do tại sao Ngài bảo họ cầu xin Chúa Cha, để Cha sai những người thợ gặt vào cánh đồng chín, vì tất cả đều ở đó để nhận những ân ban của Chúa Giêsu, nhưng họ chưa ở cùng Ngài, chưa tìm thấy Ngài là Bánh Sự Sống thực sự làm no thỏa mọi tâm hồn hướng về Thiên Chúa.

"VOLO TECUM" – Con muốn ở bên Chúa", đây là câu trả lời chân thật, đơn giản và phổ quát nhất, mà chúng ta có cho câu hỏi *"Ad quid venisti?"* – Sao bạn đến đây?" Chính Chúa Kitô là mục đích cốt yếu của ơn gọi chúng ta, của mọi ơn gọi Kitô giáo, của ơn gọi người đã được rửa tội; nhưng với ơn gọi đan tu, đó là mục đích duy nhất, và mọi thứ phải được đặt dưới sự chi phối của nó, phải được từ bỏ vì nó. Thánh Biển Đức rất chú tâm về điều này; thực vậy, vào cuối Tu Luật, ở cuối chương 72, ngài đã tóm kết những điểm cốt yếu của đời sống đan tu, khi nói với một giọng mạnh mẽ và rõ ràng rằng: "Tuyệt đối không lấy gì hơn Chúa Kitô!" (TL 72,11). Ở đây, không phải là ưu tiên điều gì hơn một ý niệm, một lý tưởng, một đạo lý, mà là ưu tiên về một Sự Hiện Diện, để chúng ta được sống và ở cùng trong mọi sự. Vì thánh Biển Đức liền nói thêm, chính sự hiện diện của Chúa Giêsu và sự hiệp thông với Ngài là điều "dẫn đưa tất cả chúng ta đến sự sống đời đời" (x. TL 72,12). Ở bên Chúa Giêsu có nghĩa là ở bên Đấng là "đường đi, sự thật và sự sống" của đời sống chúng ta (x. Ga 14,6).

"VOLO TECUM" – Con muốn ở bên Chúa". Đây là lời bày tỏ đơn sơ và thuần khiết nhất về khát vọng nơi tâm hồn chúng ta. Đó là lý do chân thật và đơn giản nhất cho chúng ta biết tại sao mình đến đan viện hay bất cứ hình thức nào khác trong đời sống theo Chúa Giêsu. Có những người được kêu gọi ở cùng Chúa Giêsu bằng cách theo Ngài trong đời sống hôn nhân, trong công việc; có những người được kêu gọi ở cùng Chúa Giêsu trong chức linh mục, trong đời sống truyền giáo; có những người được kêu gọi ở cùng Chúa Giêsu mà không có hình thức ơn gọi cụ thể nào, nhưng có lẽ bằng cách chấp nhận sống cô tịch hoặc một cuộc sống khó khăn và đòi hỏi, ví dụ như chấp nhận bệnh tật. Khi thăm viếng các tù nhân, cha đã gặp những người mà thụ án đã trở thành

cơ hội để gặp gỡ và hiệp thông với Chúa Giêsu cách mãnh liệt nhất, điều đó là một lời kêu gọi mạnh mẽ cho chúng ta, những nam nữ đan sĩ.

Sự thuần khiết trong ý định khi trả lời câu hỏi "Sao bạn đến đây?" không phải là vấn đề nhân đức đạt được, mà là về sự chân thật trong việc sống trọn vẹn nhân tính của mình. Cha sẽ giải thích. Việc vào đan viện hay theo đuổi và phục vụ Chúa trong các hình thức đời sống thánh hiến khác, trong chức vụ linh mục hoặc trong đời sống gia đình, đơn giản vì muốn ở bên Chúa Giêsu, không cần khả năng phi thường, sự trưởng thành thiêng liêng đặc biệt, mà là sự chấp thuận ơn gọi, bằng cách lắng nghe nhu cầu sâu thẳm của cõi lòng. Trước khi gọi chúng ta cho một hình thức ơn gọi và sứ vụ cụ thể, Chúa Giêsu muốn chúng ta ở bên Ngài, để no thỏa cơn khát của tâm hồn, được tạo dựng cho Ngài và luôn ở bên Ngài. Thật vậy, khi mô tả việc kêu gọi các tông đồ, Thánh Máccô nói: "Ngài đã chọn mười hai người - mà Ngài gọi là tông đồ - để họ ở với Ngài, để Ngài sai họ đi rao giảng và với quyền trừ quỷ" (Mc 3,14-15). Trước khi hoàn thành sứ mệnh, Chúa Giêsu kêu gọi họ ở bên Ngài. Mô thức và sứ mệnh của một ơn gọi, là kết quả và sự toả rạng của ân sủng khi được ở cùng Chúa Giêsu.

Tính chân thực của một ơn gọi phải được xác minh ở điểm này. Tất nhiên, chúng ta thường theo một con đường, vì cảm thấy được thu hút bởi hình thức của một ơn gọi cụ thể, bởi những gì ơn gọi đó cho phép chúng ta sống, làm và trở thành. Nhưng một ơn gọi chân thực khi chúng ta nhận ra rằng, cái thu hút mình không phải là mô thức về một ơn gọi, cái mình bỏ đi, cái mình sẽ trở nên bằng thời gian nỗ lực, nhưng là bản chất của nó. Bản chất đó là ở lại với Chúa Giêsu, hiệp thông với Chúa Kitô.

Dĩ nhiên, chúng ta luôn bị cám dỗ bám víu vào những điều phù phiếm, để tìm kiếm sự an toàn. Chúng ta nghĩ rằng mình sẽ tìm thấy sự an toàn hơn trong những thứ mình kiểm soát được, chứ không phải là phó thác bản thân vào một tương quan cá vị, ở đó, chúng ta gặp thấy sự do của tha nhân và của mình. Chính vì lẽ đó, Thánh Biển Đức khuyên viện phụ đừng quá lo lắng về "những điều tạm thời, trần tục và hư hoại", hơn là "về ơn cứu độ các linh hồn" (x.TL 2,33).

Không phải lúc nào chúng ta cũng dễ dàng giữ vững ý thức rằng, đan viện là "nhà của Chúa" (TL 31.19; 53.22; 64.5), và đó là nơi để ở cùng Ngài, chứ không phải là một tổ chức với những mục đích khác mà cuối cùng làm lu mờ mối quan hệ với Chúa khỏi không gian và thời gian sống hằng ngày. Điều đáng chú ý là Thánh Biển Đức yêu cầu không được làm bất cứ điều gì hay để bất cứ thứ gì trong nhà nguyện của đan viện, mà không dành riêng cho việc thờ phượng, cầu nguyện và hiệp thông với Chúa, trong tư cách cộng đoàn hay cá nhân (x.TL 52). Dù thực tế nào, dù công việc cần thiết ra sao, thì cũng không được làm lu mờ sự hiệp thông của chúng ta với Chúa, nhưng trên tất cả, sự hiệp thông này phải chiếu sáng những thực tại đó.